

odpowiedzialnością o identycznej nazwie. Przedmiotem jej działalności b. wybudowanie na terenie miasta Wesola mieszkań dla potrzeb członków Zespołu, m. ona kontynuować działalność Zespołu (§ 3 i § 12 umowy spółki z 6 maja 1985 r., k. 135). Zespół wówczas, w ramach swojej działalności zmierzającej do wybudowania domów jednorodzinnych i wielorodzinnych, zawarł ze Spółką umowę zleceń obejmującą przenoszenie własności gruntów zabudowanych na zlecenie i za fundus członków Zespołu oraz na ich rzecz. Istnienie takiej umowy nie może budzić najmniejszych wątpliwości, aczkolwiek nie została ona zawarta w formie pisemnej.

Zauważyć należy, iż świadkowie zeznali, iż jedynym zadaniem Spółki było nabywanie gruntów za fundusze i na rzecz członków Zespołu oraz przenoszenie ich własności na tych członków. Również w licznych pismach (kierowanych do różnych adresatów) Spółka potwierdzała nabywanie ziemi za fundusze i na rzecz członków Zespołu. Taki cel Spółki potwierdzają postanowienia § 3 umowy spółki, szczególnie po jej zmianie w dniu 14 czerwca 1989r., gdzie wprost jest mowa o nabywaniu nieruchomości na zlecenie i za fundusze członków Zespołu, wybudowaniu budynków mieszkalnych oraz przenoszeniu ich własności na rzecz członków Zespołu. Dlatego Spółka otrzymywała środki finansowe z Zespołu, aby zakupić za te środki swoim imieniu własność nieruchomości, następnie zaś przenieść ją na członków Zespołu.

Podkreślić przy tym należy, iż w wykonaniu umowy powierniczego zlecenia pozwana zobowiązana była przenieść własność zabudowanych i niezabudowanych nieruchomości (zgodnie z treścią art. 740 zd. 2 k.c.) na członków Zespołu, a nie na Zespół. Zespół nie miał osobowości prawnej, działał w ramach spółki prawa cywilnego. Dlatego też porozumienie zawarte przez osoby upoważnione przez członków Zespołu dotyczyło wszystkich członków Zespołu. Sąd uznał, iż skoro Zespół nie mógł nabywać osobiście nieruchomości (i dlatego powołano do życia sp. z o.o.) to również Spółka po ich nabyciu nie mogła przenieść prawa własności na Zespół (gdyby było to możliwe to Zespół nabywał by nieruchomości we własnym imieniu) lecz wyłącznie na członków Zespołu. W świetle prawa transakcja przeniesienia własności nieruchomości zawarta pomiędzy Spółką a Zespołem traktowana być musiała jak transakcja pomiędzy każdymi innymi podmiotami. Skoro Zespół nie mógł samodzielnie nabywać nieruchomości, to także nie mógł nabywać nieruchomości w drodze przeniesienia przez Spółkę prawa własności na Zespół w wykonaniu umowy powierniczego zlecenia.

Potwierdzeniem tego, że umowa powierniczego zlecenia zawierana była na rzecz członków Zespołu, a nie na rzecz Zespołu jako spółki cywilnej są również zeznania świadków jednocześnie wchodzących w skład organów Zespołu i reprezentujących Spółkę. Ich wola była jednocześnie wolą Zespołu i wolą Spółki. Decydowała o treści stosunku prawnego łączącego Spółkę i Zespół. W szczególności znaczenie miały zeznania Andrzeja Bema, Krzysztofa Kordasia, Jerzego Drewelusa, Maksymiliana